

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 17. 3. 2011, v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Drašíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph. D., o návrhu **předsedy Městského soudu v Praze**, proti JUDr. M. N., soudkyni Městského soudu v Praze,

t a k t o :

JUDr. M. N.,
soudkyně Městského soudu v Praze, s e

I.

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

u z n á v á v i n n o u , ž e

1.

v období po rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců sp. zn. 13 Kss 9/2009 ze dne 14. 4. 2010, které nabylo právní moci dne 14. 4. 2010 do dne ukončení prověrky ke dni 30. 8. 2010 v jejím senátě 47 T Městského soudu v Praze, nerespektovala zákonnou lhůtu pro vyhotovení rozhodnutí uvedenou v ustanovení § 129 odst. 2 písm. b) tr. řádu (i za použití § 138 trestního řádu pokud jde o vyhotovování usnesení) a zavinila tak v následujících trestních věcech průtahy v řízení a to:

- 47 T 17/2007 - průtah zjištěn od 15. 4. 2010 do 30. 8. 2010,
- 47 T 17/2008 – průtah zjištěn od 28. 4. 2010 do 30. 8. 2010,
- 47 T 15/2007 – průtah zjištěn od 1. 5. 2010 do 30. 8. 2010,

- 47 T 1/2009 - průtah zjištěn od 18. 5. 2010 do 30. 8. 2010
- 47 T 5/2009 – průtah zjištěn od 11. 5. 2010 do 30. 8. 2010,
- 47 T 2/2008 – průtah zjištěn od 24. 7. 2010 do 30. 8. 2010,
- 47 T 6/2009 – průtah zjištěn od 15. 4. 2010 do 30. 8. 2010,
- 47 T 4/2008– průtah zjištěn od 15. 4. 2010 do 14. 5. 2010 při vyhotovení rozsudku a od 15. 4. 2010 do 30. 8. 2010 pro doručení písemného vyhotovení rozsudku v mateřském jazyku odsouzené,
- 47 T 2/2009 - průtah zjištěn od 27. 4. 2010 do 30. 8. 2010,
- Nt 225/2008 – průtah zjištěn od 15. 4. 2010 do 17. 8. 2010,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 tr. řádu, z ustanovení § 129 odst. 2 písm. b) a § 71 odst. 1 tr. řádu,

2.

ve věci sp. zn. 47 T 10/2009 vyhlášen rozsudek 15. 12. 2009, lhůta k jeho vyhotovení byla prodloužena do 21. ledna 2010, rozsudek, přestože šlo o vazební věc, byl vyhotoven až 22. 6. 2010, usnesení o vazbě ohledně obžalovaného M. Š. ze dne 4. 2. 2010 bylo vypracováno až 23. 4. 2010 a usnesení o vazbě ohledně obžalovaného P. H. ze dne 19. 3. 2010 bylo vypracováno až 23. 4. 2010, a v důsledku toho musel Vrchní soud v Praze svými usneseními sp. zn. 5 To 59/2010 a 5 To 60/2010, obě ze dne 25. 6. 2010 sám rozhodnout o propuštění z vazby obžalovaných M. Š. a P. H. na svobodu, i když v případě obou obžalovaných Vrchní soud v Praze konstatoval i nadále existenci vazebních důvodů, a jediným důvodem pro propuštění jmenovaných z vazby byly průtahy řízení,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 tr. řádu, z ustanovení § 129 odst. 2 písm. b), § 138 a § 71 odst. 1 tr. řádu,

3.

- 47 T 4/2010 - obžaloba napadla dne 27. 4. 2010, ke dni 30. 8. 2010 bez úkonu a bez žádosti dle § 181 odst. 3 tr. řádu o prodloužení lhůty k prvnímu úkonu,
- 47 T 5/2010 – obžaloba napadla dne 14. 5. 2010, ke dni 30. 8. 2010 bez úkonu a bez žádosti dle § 181 odst. 3 tr. řádu o prodloužení lhůty k prvnímu úkonu,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 a § 181 odst. 3 tr. řádu,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 2 5 % n a d o b u 1 8 (o s m n á c t) m ě s í c ů ,

II.

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že v níže uvedených věcech

- 47 T 4/2008 - hlavní líčení na den 14. 1. 2010 nařídila na 9.30 hod., avšak započala bez udání důvodu až v 10.00 hodin,
- 47 T 12/2009 – hlavní líčení na den 23. 2. 2010 nařídila na 9.30 hod., avšak započala bez udání důvodu až v 9.55 hodin,
- 47 T 8/2009 – hlavní líčení na den 20. 5. 2010 nařídila na 9.30 hod., avšak započala bez udání důvodu až v 10.00 hodin,
- 47 T 14/2009 – hlavní líčení na den 29. 7. 2010 nařídila na 9.30 hod., avšak započala bez udání důvodu až v 10.30 hodin,
- 47 T 3/2009 – hlavní líčení na den 5. 8. 2010 nařídila na 9.30 hod., avšak započala bez udání důvodu až v 9.40 hodin,

protože skutek **n e n í** kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

Předseda Městského soudu v Praze podal podle § 8 odst. 1, odst. 2 písm. f) zák. č. 7/2002 Sb., v platném znění, návrh na zahájení kárného řízení proti předsedkyni senátu Městského soudu v Praze JUDr. M. N. pro skutky spočívající v tom, že

I.

v období po rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců sp. zn. 13 Kss 9/2009 ze dne 14. 4. 2010, které nabylo právní moci dne 14. 4. 2010, do dne ukončení jím nařízené prověrky bezprůtahovosti řízení ke dni 30. 8. 2010 v jejím senátě 47 T zdejšího soudu, pokračovala ve svém dosavadním přístupu k plnění svých pracovních povinností, přičemž si nevzala poučení ze shora uvedeného odsuzujícího rozhodnutí kárného senátu, kdy v níže uvedených věcech nerespektovala zákonnou lhůtu pro vyhotovení rozhodnutí uvedenou v ustanovení § 129 odst. 2 písm. b) tr. řádu (i za použití § 138 trestního řádu pokud jde o vyhotovování usnesení) a zavinila tak v následujících trestních věcech průtahy v řízení a to: 47 T 17/2007, 47 T 17/2008, 47 T 15/2007, 47 T 1/2009, 47 T 5/2009, 47 T 2/2008, 47 T 6/2009, 47 T 4/2008, 47 T 2/2009,

Nt 225/2008, a v těchto věcech zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 tr. řádu, z ustanovení § 129 odst. 2 písm. b) a § 71 odst. 1 tr. řádu,

II.

ve věci sp. zn. 47 T 10/2009 zavinila nečinností – nevyhotovením rozsudku ze dne 15. 12. 2009, kdy lhůta k vyhotovení byla prodloužena do 21. ledna 2010, tato nebyla respektována a i když šlo o vazební věc, rozsudek byl vyhotoven až 9. 6. 2010 a rozeslán až dne 22. 6. 2010, kdy usnesení o vazbě ohledně obžalovaného M. Š. ze dne 4. 2. 2010 bylo vypracováno až 23. 4. 2010 a usnesení o vazbě ohledně obžalovaného P. H. ze dne 19. 3. 2010 bylo vypracováno až 23. 4. 2010 - v důsledku čehož musel Vrchní soud v Praze svými usneseními sp. zn. 5 To 59/2010 a 5 To 60/2010, obě ze dne 25. 6. 2010 sám rozhodnout o propuštění z vazby obžalovaných M. Š. a P. H. na svobodu, kdy v případě obou obžalovaných Vrchní soud v Praze konstatuje i nadále existenci vazebních důvodů, a jediným důvodem pro propuštění jmenovaných z vazby byly průtahy řízení, konkrétně nečinnost soudu (tedy JUDr. N.). Vrchní soud v Praze po svých rozhodnutích ze dne 25. 6. 2010 vrátil spis městskému soudu dne 12. 7. 2010, kdy se tak zdejší soud dozvěděl o průtazích JUDr. N. tak jak je konstatoval Vrchní soud v Praze, takže v této věci zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z § 2 odst. 4 tr. řádu, z § 129 odst. 2 písm. b), § 138 a § 71 odst. 1 tr. řádu,

III.

ve věcech 47 T 4/2010 a 47 T 5/2010 nerespektovala ustanovení § 181 odst. 3 tr. řádu, upravující povinnost předsedy senátu nařídit ve lhůtě 3 měsíců od podání obžaloby hlavní líčení, předběžné projednání obžaloby nebo učinit jiný úkon směřující k rozhodnutí ve věci a zavinila tak průtahy v řízení v těchto věcech,

IV.

v důsledku nedodržování pracovní doby, zejména pozdních příchodů do zaměstnání a to i ve dnech, kdy má nařízeny hlavní líčení, přestože pracovní doba oficiálně začíná každý den v 7.30 hod. a drtivá většina soudců trestního úseku, a to i vzhledem k potřebám vězeňské eskorty, která zajišťuje přesun vazebně stíhaných osob z vazebních věznic, stanovuje počátek hlavních líčení, či veřejných zasedání na 8.30 hod. až 9.00 hod., JUDr. N. zásadně stanovuje první termín hlavních líčení až na 9.30 hodin. Pokud ojediněle stanovila dobu zahájení na 9.00 hod., šlo pouze o výslech osob, nezbytný pro rozhodnutí o dalším trvání vazby. Z některých spisů pak bylo z protokolu o hlavním líčení zjištěno, že bez uvedení konkrétního důvodu je pak dokonce zahajováno hlavní líčení později než na jako dobu bylo nařízeno, zejména kdy s JUDr. N. do jednací síně chodily jiné protokolující úřednice jako zástup za paní P., která byla jinak přidělena jako protokolující úřednice JUDr. N. a zastupující protokolující úřednice uvedly do protokolu skutečný počátek zahájení hlavního líčení např. konkrétně v následujících věcech:

47 T 4/2008- obžalovaná E. I. U.

dle protokolu o hlavním líčení ze dne 14. 1. 2010 bylo nařízeno hlavní líčení na 9.30 hod., avšak započato bez udání důvodu až v 10.00 hodin,

47 T 12/2009 – obžalovaní M. Č. , L. Ch. , R. Š. , J. S. ,

dle protokolu o hlavním líčení ze dne 23. 2. 2010 bylo nařízeno hlavní líčení na 9.30 hod., avšak započato bez udání důvodu až v 9.55 hodin,

47 T 8/2009 – obžalovaní J. P. , B. F. , T. D. , J. V. , R. Ž. ,

dle protokolu o hlavním líčení ze dne 20. 5. 2010 bylo nařízeno hlavní líčení na 9. 30 hod., avšak započato bez udání důvodu až v 10.00 hodin,

47 T 14/2009 – obžalovaní Ing. B. S. , Ing. G. A. H. , P. M. , Ing. Z. S. ,

dle protokolu o hlavním líčení ze dne 28. 7. 2010 bylo nařízeno hlavní líčení na 9.30 hod., avšak započato bez udání důvodu až v 10.10 hodin,
 dle protokolu o hlavním líčení ze dne 29. 7. 2010 bylo nařízeno hlavní líčení na 9.30 hod., avšak započato bez udání důvodu až v 10.30 hodin,
 47 T 3/2009 – obžalovaní L. H. T. K., Q. T. V., M. T. D. V.,
 dle protokolu o hlavním líčení ze dne 5. 8. 2010 bylo nařízeno hlavní líčení na 9.30 hod., avšak započato bez udání důvodu v 9.40 hodin.

Předseda Městského soudu navrhl, aby vzhledem k recidivě kárného provinění, kdy předchozí kárné opatření – snížení platu o 15 % na dobu 4 měsíců nevedlo k požadované změně přístupu JUDr. M. N. k plnění svých povinností bylo soudkyni uloženo kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. d), zákona č. 6/2002 Sb. a byla tak odvolána z funkce soudce.

Kárně obviněná se k návrhu písemně nevyjádřila.

Kárný senát ověřoval tvrzení uvedená v návrhu na zahájení řízení (§ 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů) a za tím účelem vyžádal od navrhovatele všechny vytýkané spisy buď v originále, anebo úředně ověřené části spisů, přičemž navrhovatel požadavek kárného senátu splnil. Z předložených spisů, respektive úředně ověřených částí spisů učinil kárný senát zjištění, která jsou uvedena v zápisu, který je součástí spisu. Se zjištěními kárného senátu byli účastníci seznámeni u ústního jednání a neměli proti nim žádné námítky.

Jako účastnice řízení kárně obviněná soudkyně vypověděla, že složitost projednávané věci neposuzuje podle počtu stránek spisu, ale podle závažnosti předmětu řízení. Např. ve věci spisu 47 T 2/2009 věděla, že vypracování rozsudku jí bude trvat v podstatě měsíc a od prosince 2010 (rozsudek vyhlášený 15. 3. 2010) ho vyhotovuje, i když ne každý týden, nadiktovala už pět devadesátiminutových kazet a ještě není u konce. V této věci může mít rozsudek 90-100 stran. Měla však nevyhotovená i jiná rozhodnutí, která nejsou předmětem kárného řízení a proto dala přednost jim. Nedělala to úmyslně, jen vyhodnocovala, co má udělat dřív, protože stejně věděla, že bude mít v něčem průtahy. Žádala o prodloužení lhůty k napsání rozsudků, ale pokud to bylo ve věci už opakovaně, nebylo jí vyhověno. Situaci s psaním rozsudků skutečně nezvládala, ačkoliv v kanceláři pracovala 9-10 hodin denně. Nestíhala však i jinou práci (provádí maximum důkazů a vším se zabývá velmi podrobně, protože ukládá vysoké tresty, musí být přesvědčená, že obžalovaný je vinen, její pečlivost se však obrací proti ní) a proto si představovala, že jí bude místopředsedou soudu přidělen asistent, ale nestalo se tak. Má za to, že k ní místopředseda soudu JUDr. Horký přistupuje jinak než k ostatním soudcům stejného úseku. Připustila však, že ostatní soudci přidělenou agendu zvládají. Oproti nim se necítí být znevýhodněna počtem přidělených věcí (v roce 2010 jí napadlo za celý rok 11-12 věcí), protože situace se na úseku na němž pracuje podstatně změnila (oproti období, které bylo předmětem řízení v její předchozí kárné věci), protože v roce 2010 nastoupil nový soudce a v únoru 2011 další, takže stav je naplněn. Má jen za to, že jiní kolegové asistenta mají, což jim pomáhá. Podrobně se však neuměla vyjádřit k tomu, kdo z úseku na kterém pracuje asistenta má a kdo ne. V rozhodném období od 14. 4. 2010 nebyla nemocná, čerpala jen dovolenou.

Navrhovatel se k námitce kárně obviněné vyjádřil tak, že asistenti byli u Městského soudu v Praze přidělováni soudcům poté, co ministr spravedlnosti umožnil krajským soudům asistenty přijmout. Na trestním úseku uvedeného soudu pracují 4 asistenti (tento úsek má 17 prvostupňových senátů), a byli původně přidělováni do specializovaných senátů.

Ze spisu Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného sp. zn. 13 Kss 9/2009 kárný senát zjistil, že rozhodnutím ze dne 14. 4. 2010, č. j. 13 Kss 9/2009 - 88 byla kárně obviněná uznána vinnou, že

I.

jako soudkyně Městského soudu v Praze v průběhu roku 2008 a 2009 až do 11. 9. 2009 zapříčinila průtahy nerespektováním zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí uvedené v § 129 odst. 2 i za použití § 138 trestního řádu ve věcech:

- 47 T 5/2007 – vyhlásila rozsudek 5. 2. 2009, avšak vyhotovila až 3. 9. 2009
- 47 T 15/2008 – vyhlásila rozsudek 18. 6. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 9 /2008 – vyhlásila rozsudek 29. 5. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 9 /2009 – vyhlásila rozsudek 6. 8. 2009, avšak vyhotovila až 7. 9. 2009
- 47 T 6 /2008 – vyhlásila rozsudek 19. 5. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 11/2008 – vyhlásila rozsudek 6. 5. 2009, avšak dosud nevyhotovila., lhůta byla prodloužena do 30. 7. 2009
- 47 T 12 /2008 – vyhlásila rozsudek 21. 7. 2009, avšak dosud nevyhotovila
- 47 T 13 /2007 – vyhlásila rozsudek 11. 6. 2009, avšak vyhotovila až 5. 9. 2009
- 47 T 4 /2009 – vyhlásila rozsudek 16. 4. 2009, usnesení o ponechání ve vazbě rozhodla 24. 3. 2009, avšak obě rozhodnutí vyhotovila až 28. 8. 2009
- 47 T 7 /2006 – o návrhu na povolení obnovy řízení rozhodla dne 5. 5. 2009, avšak rozhodnutí dosud nevyhotovila

II.

v průběhu roku 2008 a 2009 až do 11. 9. 2009 zapříčinila průtahy nerespektováním zejména § 181 odst. 3 trestního řádu a neučinila úkony směřující ke skončení věci, ani nepožádala o prodloužení lhůty k úkonu podle § 181 odst. 3 trestního řádu ve věcech:

- 47 T 15/2007 - ve věci napadlé 23. 8. 2007, nařídila hlavní líčení až dne 28. 8. 2009
- Nt 225/2008 - od doručení návrhu na obnovu řízení dne 10. 11. 2008 neučinila žádný úkon, mimo připojení procesního spisu
- 47 T 1/2009 – ve věci napadlé 30. 1. 2009 nařídila hlavní líčení až dne 25. 6. 2009 a rozhodnutí o ponechání ve vazbě ze dne 29. 7. 2009 dosud nevyhotovila a rozhodnutí ze dne 27. 2. 2009 vyhotovila až 20. 4. 2009
- 47 T 2/2009 – ve věci rozhodla dne 5. 3. 2009 o ponechání obžalovaných ve vazbě a vyhotovila až dne 13. 5. 2009
- 47 T 7/2009 – ve věci napadlé 17. 4. 2009 nařídila hlavní líčení až 28. 8. 2009
- 47 T 6/2009 – ve věci napadlé 30. 3. 2009 nařídila hlavní líčení až 31. 8. 2009
- 47 T 3/2009 – ve věci napadlé 12. 2. 2009 nařídila hlavní líčení až 27. 8. 2009
- 47 T 17/2008 – ve věci napadlé 18. 12. 2008 nařídila hlavní líčení až 5. 6. 2009,

III.

ve věci 47 T 4/2009 chybně vyznačila právní moc usnesení ze dne 24. 3. 2009 o ponechání obžalovaného ve vazbě tak, že místo data 21. 4. 2009 uvedla datum 28. 4. 2009 a poté znovu podle § 71 odst. 4,6 trestního řádu rozhodla o ponechání obžalovaného ve vazbě až dne

28. 7. 2009, tedy již po lhůtě uvedené v § 71 odst. 4 trestního řádu, v důsledku čehož musel být obžalovaný propuštěn z vazby, tedy zaviněně porušila povinnosti soudce, čímž ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, čímž se dopustila kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a za to jí bylo uloženo podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., kárné opatření – snížení platu o 15 % (patnáct) na dobu 4 (čtyř) měsíců.

Rozhodnutí v uvedené kárné věci nabylo právní moci dne 14. 4. 2010.

Navrhovatel již 2. 9. 2010 podal nový návrh na kárné řízení a v něm vytýká kárně obviněné soudkyni obdobná pochybení, jako v předešlém řízení. Tvrzení navrhovatele, pokud jde o průtahy v řízení a další pochybení, byla v podstatě prokázána.

K bodu I. výroku tohoto rozhodnutí

1.

Kárný senát vychází z toho, že navrhovatel v bodu I. návrhu vymezil skutek časovým úsekem od rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ve věci sp. zn. 13 Kss 9/2009, které nabylo právní moci dne 14. 4. 2010, a kterým byla kárně obviněná uznána kárným proviněním, do dne ukončení jím nařízené prověrky spisů kárně obviněné soudkyně, to je do 30. 8. 2010. Vymezením skutku je kárný senát vázán.

V bodu I. návrhu navrhovatel vytýká kárně obviněné soudkyni porušení povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 tr. řádu, z ustanovení § 129 odst. 2 písm. b) a § 71 odst. 1, tr. řádu.

Podle § 129 trestního řádu odst. 2 jestliže nebyl rozsudek písemně vyhotoven již v poradě, předseda senátu nebo jím pověřený soudce, který byl členem senátu, jej vyhotoví a předá k doručení

a) v řízení před okresními soudy a krajskými soudy jako soudy druhého stupně ve vazebních věcech do pěti pracovních dnů a v ostatních věcech do deseti pracovních dnů,

b) v řízení před krajskými soudy jako soudy prvního stupně, vrchními soudy a před Nejvyšším soudem ve vazebních věcech do deseti pracovních dnů a v ostatních věcech do dvaceti pracovních dnů.

Výjimky z těchto lhůt povoluje na žádost předsedy senátu nebo soudce vyhotovujícího rozsudek ze závažných důvodů, zejména s ohledem na rozsáhlost a složitost věci, v jednotlivých věcech předseda soudu. Prodlouží-li lhůtu o více jak dalších dvacet pracovních dnů, písemně zdůvodní, proč nebylo možné stanovit lhůtu kratší.

Ve věci 47 T 17/2007 byl rozsudek vynesena 21. 1. 2010, žádost o prodloužení lhůty byla datovaná dne 8. 2. 2010, prodloužení lhůty žádáno a odsouhlaseno do 25. 3. 2010 (č. l. 1285) – toto však v návrhu nebylo uvedeno. Do ukončení prověrky 30. 8. 2010 rozsudek nebyl vyhotoven. Průtah zjištěn od 15. 4. 2010 do 30. 8. 2010. Tento spis byl již

předmětem předchozího kárného řízení. Pro průtahy v něm však Dr. N. nebyla odsouzena pro zánik kárné odpovědnosti. V předchozím kárném řízení měl Nejvyšší správní soud k dispozici ověřenou fotokopii spisu.

Ve věci 47 T 17/2008 byl rozsudek vyneseno dne 9. 2. 2010, na listu č. 1569 je založena žádost o prodloužení lhůty datovaná dne 25. 2. 2010, prodloužení lhůty žádáno a odsouhlaseno do 30. 3. 2010. Do ukončení prověrky 30. 8. 2010 rozsudek nebyl vyhotoven. Průtah zjištěn od 28. 4. 2010 do 30. 8. 2010. Spis byl již předmětem předchozího kárného řízení. Dr. N. v něm byla odsouzena pro průtah spočívající v tom, že přestože spis napadl 18. 12. 2008, hlavní líčení v něm nařídila až 5. 6. 2009. Nejvyšší správní soud měl k dispozici celý spis v předchozím řízení od 23. 3. 2010 do 9. 4. 2010 a tuto dobu – počet dnů odečetl z průtahu v uvedené věci.

Ve věci 47 T 15/2007 byl rozsudek vyhlášen dne 25. 2. 2010. Na listu č. 10323a je založena žádost o prodloužení lhůty datovaná dne 10. 3. 2010, prodloužení lhůty odsouhlaseno do 15. 4. 2010. Do ukončení prověrky 30. 8. 2010 rozsudek nebyl vyhotoven. Tento spis byl již předmětem předchozího kárného řízení. Dr. N. byla v něm odsouzena pro průtah spočívající v tom, že přestože spis napadl 23. 8. 2007, hlavní líčení v něm nařídila až 28. 8. 2009. Nejvyšší správní soud měl k dispozici celý spis v předchozím řízení od 9. 3. 2010 do 23. 3. 2010, proto počet těchto dnů odečetl, průtah zjistil v době od 1. 5. 2010 do 30. 8. 2010.

Ve věci 1/2009 byl rozsudek vyneseno dne 18. 3. 2010. Na listu č. 3454 je založena žádost o prodloužení lhůty datovaná dne 18. 3. 2010, prodloužení lhůty žádáno a odsouhlaseno do 30. 4. 2010, což není v návrhu uvedeno. Na listu č. 3455 založena v pořadí druhá žádost o prodloužení lhůty datovaná dne 3. 5. 2010, prodloužení lhůty žádáno do 31. 5. 2010. Neodsouhlaseno. Do dne skončení prověrky 30. 8. 2010 nebyl rozsudek vyhotoven. Ke spisu se dále vztahuje doplnění kárného návrhu ze dne 12. 10. 2010, doručené kárnému soudu dne 15. 11. 2010- usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 4 To 63/2010, toto je založeno na č. 1. 21 kárného spisu. Obžalovaný V. J. byl propuštěn z vazby pro nečinnost městského soudu. Tento spis byl již předmětem předchozího kárného řízení. Dr. N. byla v něm byla odsouzena pro průtah spočívající v tom, že přestože spis napadl 30. 1. 2009, hlavní líčení v něm nařídila až 25. 6. 2009 a dále, že rozhodnutí o ponechání ve vazbě ze dne 29. 7. 2009 dosud nevyhotovila a rozhodnutí ze dne 27. 2. 2009 vyhotovila až 20. 4. 2009. Nejvyšší správní soud měl k dispozici celý spis v předchozím řízení od 23. 3. 2010 do 9. 4. 2010. K této době přihlížel v tomto řízení a průtah zjistil od 18. 5. 2010 do 30. 8. 2010.

Ve věci 47 T 5/2009 byl rozsudek vyhlášen dne 19. 3. 2010. Na listu č. 704 je založena žádost o prodloužení lhůty datovaná dne 19. 4. 2010, prodloužení lhůty odsouhlaseno do 10. 5. 2010. Do skončení prověrky 30. 8. 2010 rozsudek nevyhotoven. Tento spis nebyl předmětem předchozího kárného řízení. Průtah zjištěn od 11. 5. 2010 do 30. 8. 2010.

Ve věci 47 T 2/2008 byl rozsudek vyhlášen dne 23. 6. 2010. Do dne skončení prověrky 30. 8. 2010 rozsudek nebyl vyhotoven. Tento spis nebyl předmětem předchozího kárného řízení. Průtah zjištěn od 24. 7. 2010 do 30. 8. 2010.

Ve věci 47 T 6/2009 rozsudek vyhlášen dne 12. 1. 2010. Na listu č. 502 je založena žádost o prodloužení lhůty datovaná dne 9. 2. 2010, prodloužení lhůty odsouhlaseno do 22. 3. 2010. Průtah zjištěn od 15. 4. 2010 do 30. 8. 2010. Tento spis celý byl již předmětem předchozího kárného řízení. Dr. N. v něm byla odsouzena pro průtah spočívající v tom, že přestože spis napadl 30. 3. 2009, hlavní líčení v něm nařídila až 31. 8. 2009. Nejvyšší správní soud měl k dispozici celý spis v předchozím řízení od 9. 3. 2010 do 23. 3. 2010.

Ve věci 47 T 4/2008 byl rozsudek vyhlášen dne 22. 1. 2010. Na listu č. 1225 je založena žádost o prodloužení lhůty datovaná dne 8. 2. 2010, prodloužení lhůty odsouhlaseno do 15. 3. 2010. Ve spisu je založena v pořadí druhá žádost o prodloužení lhůty datovaná dne 15. 3. 2010, prodloužení lhůty žádáno do 29. 3. 2010. Odsouhlaseno. Rozsudek vypraven k doručení 14. 5. 2010. K vyhotovení překladu rozsudku: na straně č. 1283 spisu je záznam ze dne 8. 10. 2010 – překlad rozsudku zašli odsouzené. (překlad doručen dne 21. 10. 2010). Ve spisu na l. č. 1226 je urgence o zaslání rozsudku Vězeňské službě ČR ze dne 8. 4. 2010, dne 12. 5. 2010 urguje zaslání protokolu a rozsudku i advokátka obžalované (č. 1. 1227). Tento spis byl již předmětem předchozího kárného řízení. Dr. N. nebyla v něm odsouzena pro průtah. Nejvyšší správní soud měl k dispozici celý spis v předchozím řízení od 9. 3. 2010 do 23. 3. 2010. Průtah zjištěn od 15. 4. 2010 do 14. 5. 2010 při vyhotovení rozsudku a od 15. 4. 2010 do 30. 8. 2010 pro doručení písemného vyhotovení rozsudku v mateřském jazyku odsouzené.

Ve věci 47 T 2/2009 byl rozsudek vyhlášen 5. 3. 2010. Na listu č. 4121 je založena žádost o prodloužení lhůty datovaná dne 22. 3. 2010, prodloužení lhůty odsouhlaseno do 26. 4. 2010. Na listu č. 4194 je založena v pořadí druhá žádost o prodloužení lhůty datovaná dne 27. 4. 2010, prodloužení lhůty žádáno do 28. 5. 2010. Neodsouhlaseno. Do dne skončení prověrky 30. 8. 2010 rozsudek nebyl vyhotoven. Tento spis byl již předmětem předchozího kárného řízení. Dr. N. byla v něm odsouzena pro průtah spočívající v tom, že dne 5. 3. 2009 rozhodla o ponechání ve vazbě obžalovaných a rozhodnutí vyhotovila až 13. 5. 2009. Nejvyšší správní soud měl k dispozici celý spis v předchozím řízení, spis byl předložen až u ústního jednání 14. 4. 2010, kárně obviněná neměla žádné připomínky k tomuto spisu a proto spis zástupce Městského soudu opět odvezl. Průtah zjištěn od 27. 4. 2010 do 30. 8. 2010.

Ve věci Nt 225/2008 byla dne 10. 11. 2008 podána žádost o povolení obnovy řízení, dne 20. 11. 2008 byla doplněna. Dne 11. 2. 2010 bylo konáno veřejné zasedání o obnově řízení - návrh na obnovu byl zamítnut. Dne 30. 3. 2010 odsouzený žádal předsedu vrchního soudu, aby urgoval vyhotovení usnesení o zamítnutí žádosti o obnovu. Dne 8. 7. 2010 podal odsouzený stížnost na průtahy (sp. zn St 124/2010). Usnesení Nt 225/2008-49 bylo předáno k doručení až dne 17. 8. 2010. Průtah zjištěn od 15. 4. 2010 do 17. 8. 2010. Tento spis byl již předmětem předchozího kárného řízení. Dr. N. byla v něm odsouzena pro průtah spočívající v tom, že od 10. 11. 2008 do konce prověrky v něm neučinila žádný úkon. Nejvyšší správní soud měl k dispozici spis v předchozím řízení, spis byl předložen 9. 3. 2010 a vrácen byl 23. 3. 2010.

K tomuto spisu kárně obviněná namítla zánik své kárné odpovědnosti, neboť navrhovatel podal návrh po uplynutí zákonné šestiměsíční lhůty. O tom, že rozhodnutí není vyhotoveno ve lhůtě ví, podle ní, místopředseda soudu vždy prvního dne následujícího měsíce. Jestliže bylo rozhodnuto 11. 2. 2010, pak do podání návrhu na kárné řízení dne 2. 9. 2010 uplynulo více jak 6 měsíců. Tuto námitku kárně obviněné soudkyně neshledal kárný senát důvodnou.

Zásadní právní závěry k otázce posuzování jednání (opomenutí) či chování soudce spočívajícího v zaviněných průtazích řízení, o které v namítané věci jde, zaujal Nejvyšší soud České republiky v rozhodnutí ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006, v němž mimo jiné uvedl: *„V případě soudce, jemuž jsou kladeny za vinu neodůvodněné (zaviněné) průtahy při vyřizování přidělených mu spisů, při splnění výše uvedených podmínek stačí uvést mimo osoby soudce a soudu, dobu a spisové značky věcí v nichž se tak stalo. Skutková podstata kárného provinění je totiž naplněna zaviněnými průtahy v uvedeném období byť jen v jediné věci, měly-li za následek obrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, samozřejmě za splnění i hmotné právní podmínky kárného provinění, tj. určitého stupně závažnosti (společenské nebezpečnosti). Došlo-li ve vymezeném období k zaviněným průtahům ve více věcech, které pro určitost a přesnost je nutno v návrhu na zahájení kárného řízení a posléze i v rozhodnutí kárného soudu uvést, má to pak vliv pouze na rozhodnutí o uložení kárného opatření. Znamená to tedy, že pokud ve vymezeném období soudce zavinil průtahy ve více věcech, nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností s tím důsledkem, že pokud se v kárném řízení neprokáže, že v určitém spise k zaviněným průtahům ze strany soudce došlo, takový spis se do výroku prostě nepojme (s patřičným vysvětlením v odůvodnění rozhodnutí). Při takto pojímané definici skutkové podstaty kárného provinění pak není důvodu, aby soudce byl v takovém případě kárně obviněn zprošťován, resp. aby bylo kárné řízení ohledně takové věci (spisu) zastavováno.“*

Výše uvedené závěry se však nevztahují na zaviněné jednání (opomenutí) či chování soudce nespočívající v zaviněných průtazích řízení a nevylučují tedy možnost, aby soudce byl uznán vinným zvláště kárným proviněním spáchaným ve stejném období jiným než výše uvedeným způsobem.

Kárný senát projednávající a rozhodující návrh navrhovatele proti kárně obviněné soudkyni se se závěry Nejvyššího soudu výše uvedenými ztotožňuje. Jestliže ve vymezeném časovém úseku návrhem, to je po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ve věci sp. zn. 13 Kss 9/2009, to je po 14. 4. 2010 do skončení prověrký spisů, to je do 30. 8. 2010, byl zjištěn průtah ve více věcech, *nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností. Je-li tedy průtah ve vymezeném časovém období jedním skutkem, nemohlo ve stejném časovém úseku jeho trvání u jednoho z nich dojít k zániku kárné odpovědnosti a u druhého nikoliv.*

2.

V bodu II. návrhu na zahájení řízení navrhovatel kárně obviněné soudkyni vytýká, že zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z § 2 odst. 4 tr. řádu, z § 129 odst. 2

písm. b), § 138 a § 71 odst. 1 tr. řádu, tím že ve věci sp. zn. 47 T 10/2009 vyhlásila rozsudek 15. 12. 2009, k jeho vyhotovení jí byla prodloužena lhůta do 21. ledna 2010, avšak rozsudek, přestože šlo o vazební věc, byl vyhotoven až 22. 6. 2010, usnesení o vazbě ohledně obžalovaného M. Š. ze dne 4. 2. 2010 bylo vypracováno až 23. 4. 2010 a usnesení o vazbě ohledně obžalovaného P. H. ze dne 19. 3. 2010 bylo vypracováno až 23. 4. 2010, a v důsledku toho musel Vrchní soud v Praze svými usneseními sp. zn. 5 To 59/2010 a 5 To 60/2010, obě ze dne 25. 6. 2010 sám rozhodnout o propuštění z vazby obžalovaných M. Š. a P. H. na svobodu, i když v případě obou obžalovaných Vrchní soud v Praze konstatoval i nadále existenci vazebních důvodů, a jediným důvodem pro propuštění jmenovaných z vazby byly průtahy řízení.

Skutečnosti tvrzené navrhovatelem byly ověřeny z obsahu předloženého spisu 47 T 10/2009, z něhož dále vyplývá, že usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 To 59/2010 a 5 To 60/2010 došly Městskému soudu v Praze dne 12. 7. 2010.

Spis 47 T 10/2009 nebyl předmětem předchozího kárného řízení kárně obviněné soudkyně.

Ke spisu 47 T 10/2009 uplatnila kárně obviněná soudkyně stejnou námitku jako ke spisu Nt 225/2008, tedy zánik své kárné odpovědnosti, kterou kárný senát neuznal ze stejných důvodů jako u spisu Nt 225/2008.

3.

V bodu III. návrhu na zahájení řízení navrhovatel kárně obviněné soudkyni vytýká, že zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z § 2 odst. 4 a § 181 odst. 3 tr. řádu, když ve věcech:

47 T 4/2010 po nápadu obžaloby dne 27. 4. 2010, ke dni 30. 8. 2010 neučinila žádný úkon a nepodala ani žádost podle § 181 odst. 3 tr. řádu o prodloužení lhůty k prvnímu úkonu, a

47 T 5/2010 po nápadu obžaloby dne 14. 5. 2010, ke dni 30. 8. 2010 neučinila žádný úkon a nepodala ani žádost podle § 181 odst. 3 tr. řádu o prodloužení lhůty k prvnímu úkonu.

Podle § 181 trestního řádu odst. 2, po podání obžaloby soud, nevyčkáváje dalších návrhů, postupuje tak, aby řízení bez průtahů směřovalo k rozhodnutí věci, včetně výkonu rozhodnutí, odst. 3 předseda senátu je povinen v řízení před okresním soudem ve lhůtě tří týdnů a před krajským soudem jako soudem prvního stupně ve lhůtě tří měsíců od podání obžaloby nařídit ve věci hlavní líčení, předběžné projednání obžaloby nebo učinit jiný úkon směřující k rozhodnutí věci, včetně pověření probačního úředníka k úkonům směřujícím k rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání nebo o schválení narovnání anebo jinému rozhodnutí věci mimo hlavní líčení. Nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, předloží spis předsedovi soudu, který podle povahy věci buď uvedenou lhůtu na nezbytně nutnou dobu prodlouží nebo v souladu s rozvrhem práce soudu učiní jiné vhodné opatření k zajištění plynulosti řízení.

Kárně obviněná soudkyně připustila, že ve věci 47 T 4/2010 nenařídila hlavní líčení v zákonem stanovené lhůtě, přičemž tuto lhůtu překročila asi o 1 měsíc (úkon učinila referátem ze dne 31. 8. 2010). Ve věci 47 T 5/2010 rovněž zákonnou lhůtu nedodržela, protože úkon učinila až 29. 9. 2010 vyhlásila usnesení, že věc bude předložena NS ČR k rozhodnutí o přikázání věci.

Kárný senát hodnotil všechny provedené důkazy a přihlížel ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. V řízení bylo jednoznačným způsobem prokázáno, že kárně obviněná ve věcech Městského soudu v Praze sp. zn. uvedených v bodu I. výroku tohoto rozhodnutí nepostupovala v souladu s povinností soudce pracovat bez zbytečných průtahů zakotvenou v § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a svojí nečinností porušila právo garantované každému čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod na rozhodnutí v přiměřené době. Nejde totiž jen o to, aby soud ve věci rozhodl, ale aby také v zákonem stanovené době své rozhodnutí doručil. V navrhovatelem vymezené době přitom neexistovala objektivní zákonná překážka bránící kárně obviněné soudkyni pracovat bez průtahů, i když rozhoduje závažnou trestní problematiku. Sama totiž připustila, že oproti ostatním soudcům stejného úseku nemá více nápadu, ostatní soudci přitom jim přidělené spisy zvládají. Množství jí napadlých věcí v roce 2010 sama nehodnotí nepříznivě. Úsek na kterém pracuje byl doplněn o další dva soudce v roce 2010 a v roce 2011 a je plně obsazen. Kárně obviněná soudkyně v rozhodném období nebyla nemocná, její nepřítomnost na pracovišti představovala jen dovolená. Průtahy ve vyhotovování rozhodnutí přitom překračují podstatně zákonné lhůty stanovené v § 129 odst. 2 tr. řádu a některá rozhodnutí nejsou dosud vyhotovená. V případě prodloužení lhůty k vyhotovení rozhodnutí ani tuto dodatečnou lhůtu nesplnila. V důsledku její nečinnosti došlo i k tomu, že museli být z vazby odvolacím soudem propuštěni obžalovaní, u nichž by jinak důvody vazby trvaly. Lhůty podle § 181 odst. 3 tr. řádu ve dvou vytýkaných věcech překročila o nevýraznou dobu, jejich zákonnou délku však také nedodržela. To vše za situace, kdy byla v roce 2010 uznána vinnou kárným proviněním za obdobnou nečinnost.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

V nečinnosti kárně obviněné soudkyně ve věcech uvedených v bodu I. výroku tohoto rozhodnutí spatřuje kárný senát naplnění skutkové podstaty kárného provinění, neboť jde na její straně o závažná pochybení, jimiž ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Při úvaze, jaké kárné opatření je přiměřené pochybením kárně obviněné soudkyně zjištěným v průběhu řízení, přihlížel kárný senát nejen ke všem zjištěným skutečnostem, ale i k osobnosti kárně obviněné soudkyně. O tom, že situace je velmi vážná zejména v jejích průtazích ve vyhotovování rozhodnutí, není pochyb. Kárně obviněná si svého pochybení je vědoma a je jí líto, že k nim došlo. Uvedla, že se s nahromaděnými pracovními problémy nemohla rychleji vyrovnat, ačkoliv pracuje podstatně více než je denní pracovní doba, a to i proto, že se souzenými věcmi zabývá příliš podrobně, a také

těžce nese, že navrhovatel krátce po skončení předchozího kárného řízení podal proti ní další návrh na kárné řízení. Nejen proto je přesvědčena, že místopředseda městského soudu pro věci trestní je proti ní zaujatý. Uvedla také, že práci nezvládá tak rychle jako dřív či jako ostatní soudci možná i kvůli věku. Má za to, že jí v této situaci mohlo vyjít vstříc vedení soudu a alespoň na půl roku jí přidělit asistenta. Navrhovatel v tomto směru namítal, že na trestním úseku městského soudu jsou jen čtyři asistenti, o tom zda a proč neuvažoval alespoň o dočasném přidělení asistenta kárně obviněné soudkyni se konkrétně nevyjádřil. To, že kárně obviněné soudkyni nebyl přidělen asistent, nemůže považovat kárný senát ani jako polehčující okolnost, protože převážná část soudců pracujících na stejném úseku jako kárně obviněná soudkyně přiděleného asistenta nemá. Pokud kárně obviněná spatřuje podjatost místopředsedy městského soudu proti ní z toho důvodu, že podle ní inicioval podání dalšího kárného návrhu proti ní, pak kárný senát s ní její přesvědčení nemůže sdílet, protože pro podání kárného návrhu byly zjištěny závažné důvody. Navrhovatel zřejmě proto navrhl uložení kárného opatření odvolání z funkce soudkyně. Tímto jeho návrhem kárný senát není vázán. Přes zjištěná závažná pochybení v práci kárně obviněné soudkyně má kárný senát zato, že je třeba jí dát ještě možnost k nápravě. I navrhovatel v návrhu připouští, že kárně obviněná je dlouhodobou soudkyní a od 1. 1. 2004 působí ve funkci předsedkyně senátu I. stupně Městského soudu v Praze, kdy do této funkce byla přerazena z funkce předsedkyně odvolacího senátu a její činnost nevykazovala zásadnější problémy až do poloviny roku 2008. Za této situace má kárný senát za to, že kárné opatření přiměřené pochybením kárně obviněné soudkyně je snížení platu o 25% na dobu 18 měsíců podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Kárný senát musel přihlížet k opětovnému kárnému provinění, jehož se kárně obviněná soudkyně dopustila v době před zaházením předchozího kárného opatření.

K bodu II. výroku tohoto rozhodnutí

V bodu IV. návrhu navrhovatel kárně obviněné soudkyni vytýká, že ve věcech 47 T 12/2009, 47 T 12/2009, 47 T 8/2009, 47 T 14/2009, 47 T 3/2009, nezačala hlavní líčení v jí stanovenou hodinu, ale bezdůvodně později o 10 minut až jednu hodinu.

I když jeho tvrzení v návrhu odpovídají skutečnosti (mimo spisu 47 T 14/2009, v němž hlavní líčení dne 28. 7. 2010 bylo přerušeno s tím, že v něm bude pokračováno dne 29. 7. 2010 v 10.15 hod., protože svědek předvolaný na 9.30 hodin se omluvil ze zdravotních důvodů, přičemž hlavní líčení započalo v 10.30 hodin), vytýkaný skutek není kárným proviněním. Kárný senát nebagatelizuje skutečnost, že hlavní líčení nezačala být projednávána ve stanovenou dobu, na kterou se všechny předvolané osoby musely k soudu dostavit. Jedná se o pochybení soudu, tedy kárně obviněné soudkyně. Intenzita tohoto porušení a jeho rozsah však v daném případě nenaplňuje skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

V této části tedy kárný senát kárně obviněnou soudkyni zprostil kárného obvinění podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 17. března 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu
pro řízení ve věcech soudců